
NEŠPORY

PRO DOBU POSTNÍ

revidovaná verze

ÚVODNÍ VERŠ

Kněz

300

Bo - že, po - spěš mi na po - moc !

Lid

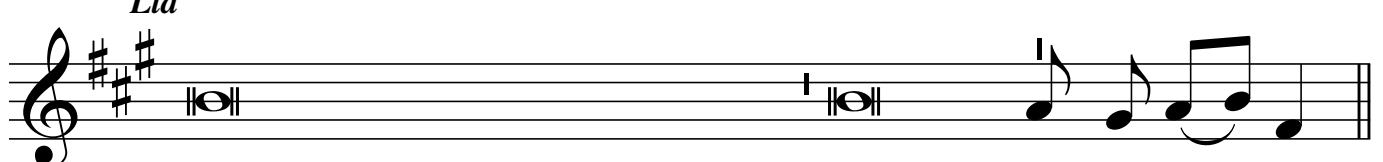
Slyš na - še vo - lá - ní !

Kněz

Sláva Otci i Synu, * i Du - chu sva - té - mu,

Lid

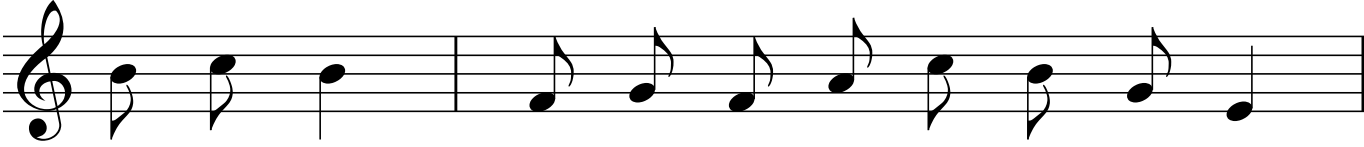

jako byla na počátku i nyní i vždycky, * a na věky vě - ků. A - men.

HYMNUS pro 1. - 5. neděli postní

301

1. La-ska-vý Stvo-ři - te - li všech, slyš na-ších pro-seb

 sna - žný vzdech, je v po - stě po čty - ři - cet dní

po 5. sloce:

 ti před-ná - ší - me zkrou-še - ni. A - men.

nebo:

302

1. La - ska - vý Stvo - ři - te - li všech, slyš na - šich

 pro-seb sna-žný vzdech, je v po-stě po čty - ři - cet dní

 ti před - ná - ší - me zkrou-še - ni.

2. Ty, který srdce prohlížíš, / o křehkosti sil našich víš: /
všem, co zpět v slzách k tobě jdou, / dej s odpuštěním milost svou.

3. Ač zhřešili jsme velice, / měj soucit s kajícími se /
a tvému jménu k větší cti / buď lékem našich slabostí.

4. To zvláště dej nám, prosíme, / ať postem tělo zkrotíme, /
by hlavně duch tvým přispěním / střídmostí uchránil se vin.

5. To, trojjediný Bože, dej / a v tom nám nejvíc pomáhej, /
ať tato postní doba všem / přináší požehnanou žeň.

HYMNUS pro Květnou neděli

303

1. Hle, s krá-lem prů-vod ko-rou-hví, kříž vpře-du ta - je -

mně se skví, vždyť na něm v mu-kách s tě - lem pněl

po 7. sloce:

na - še - ho tě - la Stvo - ři - tel.

A - men.

nebo:

304

1. Hle, s krá-lem prů-vod ko - rou - hví, kříž vpře-du

ta - je - mně se skví, vždyť na něm v mu-kách s tě - lem pněl

na - še - ho tě - la Stvo - ři - tel.

2. Kaleným kopím hluboce / zasažen ranou do srdce, /
svou krev i s vodou vycedil, / aby z nás všechny viny smyl.

3. Zářivý strome, vznešený, / purpurem krále odděný, /
jen tvůj kmen směl se hodným stát / svatých se údů dotýkat.

4. Hle, cena světa výkupná, / tíží ti sladce ramena. /
Když svaté tělo zvažil jsi, / zbavuješ peklo kořisti.

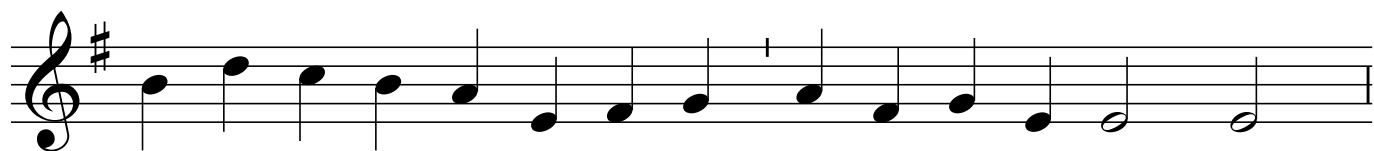
5. Čest Oltáři ti, Oběti, / jsou kruté muky k slávě ti, /
když smrtí skosen život byl, / nám smrtí život vydobyl.

6. Bud', kříži, zdráv, všech naděje! / Když pašijový čas teď je, /
rozhojní milost věřících / a hříšným odpust' každý hřích.

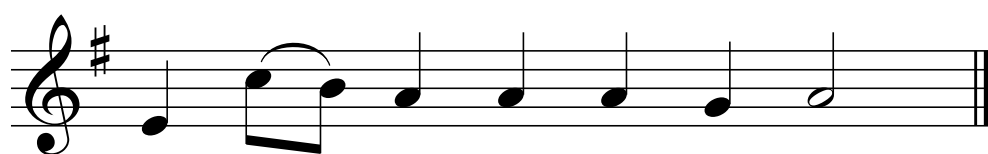
7. Trojice, zdroji milosti, / ať každý tvor tě s chválou ctí. /
Spasené křížem tajemným / oblažuj věčně světlem svým.

jiný HYMNUS*nápěv B. Korejs*

1. Ó Be-rán-ku ne-vin-ný, Pa-ne Je-zu Kri - ste,

od-pusť na - še mno-hé vi - ny, Sy - nu Pan-ny či - sté;

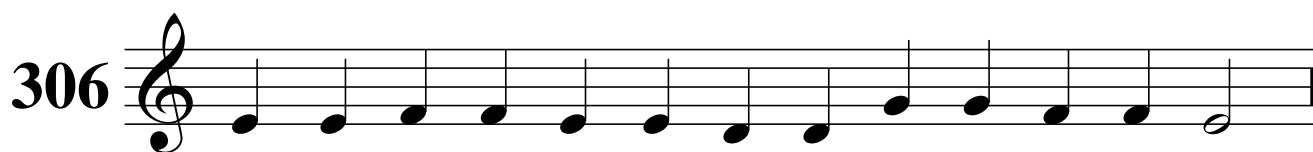
a smi - luj se nad ná - mi.

2. Víme, že jsme zhřešili / proti tvé milosti,
příkázání tvá rušili / svými nepravostmi;
ó smiluj se nad námi.

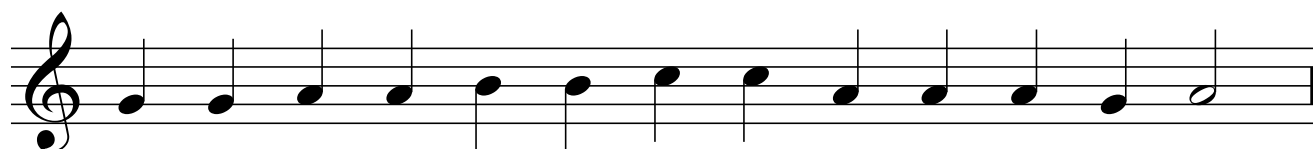
3. Tys ta jediná oběť / dostiučinění,
tys výplata za všechny svět, / tys naše spasení;
ó smiluj se nad námi.

4. Ty jsi naše naděje, / útočiště jisté,
bez tebe se nám zle děje, / bídni jsme zajisté;
ó smiluj se nad námi.

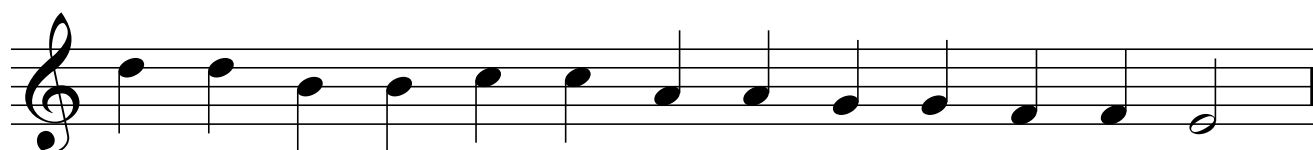
5. Před Otcem nás omlouvej, / ukaž mu své rány,
za nás hříšné se přimlouvej, / ukaž bok proklaný;
ó smiluj se nad námi.

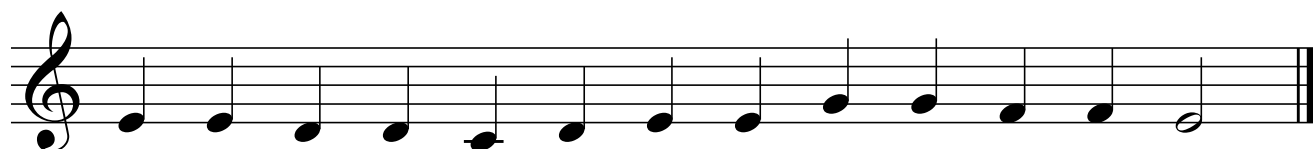
1. O - tec, Syn, i Duch sva - tý, Pán Bůh náš je - di - ný,

bu - diž od nás ve - le - ben, v mi - lo - sti ne - smír - ný,

ne - boť ce - stu k spa - se - ní nám rá - čil na - jí - ti

a po - cá - ní sva - té hří - šní - kům cá - za - ti.

2. Velmi je dobrotivý a shovívající,
je k hříšným milostivý, dlouho čekající,
chce, by člověk ve hříchu a v bludech nechodil,
by pokání konal, navěky s ním živ byl.

3. Nad hříšným, když se kaje s církví zde na zemi,
Bůh Otec se raduje s anděly na nebi,
jemu sám vstříc vychází, jej mile objímá,
Kristus Pán laskavě k sobě jej přijímá.

4. Dárce štědrý, Duch Svátý, Utěšitel jejich,
činí jim slavné hody v obcování svatých.
Potom všichni společně v tom Duchu hodují
a Bohu v jednotě radostně děkují.

PRVNÍ ŽALM

pro 1. až 5. neděli

1. neděle

307

Pá - nu, své - mu Bo - hu, se bu - deš kla - nět
a jen je - mu slou - žit.

2. neděle

308

O - de dne zro - ze - ní je ti ur - če - no
vlá-dnout v po-svá-tném le - sku.

3. neděle

309

Bo - že, krá - li vše - mo - hou - cí, vy - svo - bod' nás
pro své jmé no, a dej nám mi - lost po - ká - ní.

4. neděle

310

Kri - stus je Bo - hem u - sta - no - ven
soud-cem ži-vých i mr-tvých.

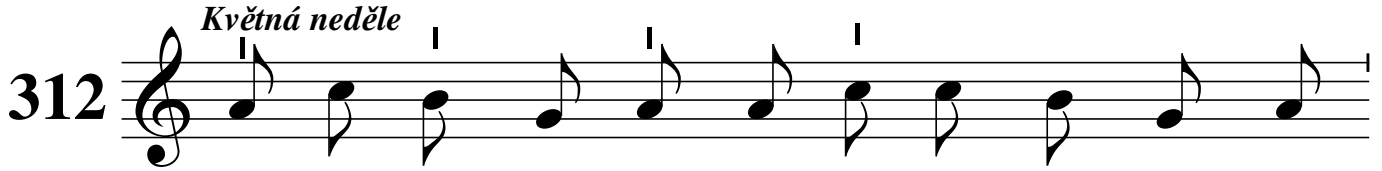
5. neděle

311

Ja - ko byl had vy - vý - šen na pou - šti,

tak mu - sí být vy - vý - šen Syn člo - vě - ka.

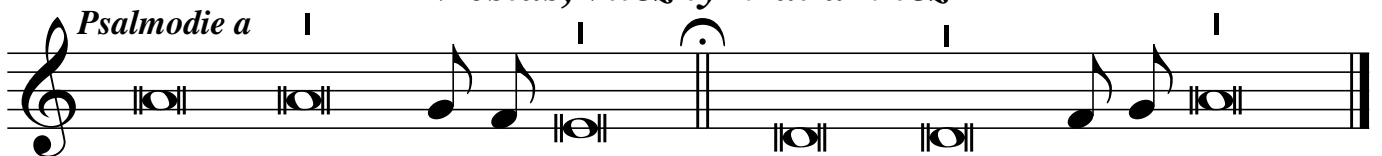
Kri - sta zbi - té - ho a po - ní - že - né - ho

po - vý - šil Bůh svou pra - vi - cí.

Žalm 110 (109), 1–5.7

Mesiáš, vítězný král a kněz

Hospodin řekl mému Pánu: † "**Sed'** po mé pravici, *
dokud nepoložím tvé nepřátele **za podnož** tvým nohám."

Žezlo moci ti podává **Hospodin** ze Siónu: *

»Panuj **uprostřed** svých nepřátel!«

Ode dne zrození je ti určeno vládnout **v posvátném** lesku: *

zplodil jsem tě **jako rosu** před jitřenkou. -

Hospodin přísahal a **nebude** toho litovat: *

»Ty jsi kněz navěky **podle řádu** Melchizedechova !«

Hospodin je po tvé pravici, *

potře krále **v den svého** hněvu.

Cestou se **napije** z potoka, *

proto **povznese** hlavu.

Sláva **Otci** i Synu *

i **Duchu Svatému**,

jako byla na počátku i **nyní** i vždycky *

a na věky věků. Amen.

Opakuje se antifona

DRUHÝ ŽALM pro 1. a 5. neděli

313 *1. neděle*

Teď je ta do-ba pří-ho-dná, teď je ten den spá-sy.

314 *5. neděle*

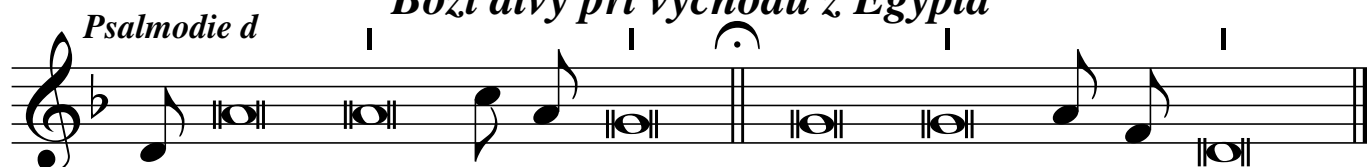
Ho-spo-din zá-stu-pů po-má-há, Ho-spo-din zá-stu-pů

vy-svo-bo-zu-je, od-pou-ští a za-chra-ňu-je.

Žalm 114 (113 A)

Boží divy při východu z Egypta

Psalmodie d

Když vytáhl **Izrael** z Egypta, *

Jakubův dům z **cizáckého** lidu,
stal se **Juda** **Boží** svatyní, *

Izrael **Božím** panstvím. -

Moře to **vidělo** a prchlo, *

Jordán se **obrátil** nazpět,
hory **poskočily** jako berani, *

pahorky jako jehňata. -

Co je ti, **moře**, že prcháš, *

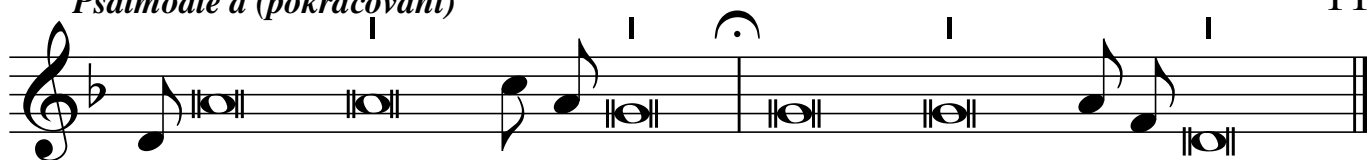
Jordáne, že se **obracíš** nazpět,
hory, proč **poskakujete** jako berani, *

pahorky, proč skáčete jako jehňata? -

Země, **třes** se před Pánem, *

před Bohem Jakubovým,
jenž **mění** **skálu** v bažinu, *

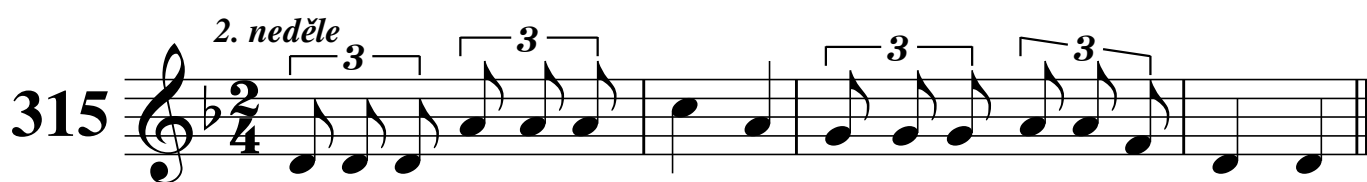
křemen v **prameny** vod.

Sláva **O**tci i Synu *
 i **D**uchu Svatému,
 jako byla na počátku i **n**yní i vždycky *
 a na věky věků. Amen.

Opakuje se antifona

DRUHÝ ŽALM pro 2. a Květnou neděli

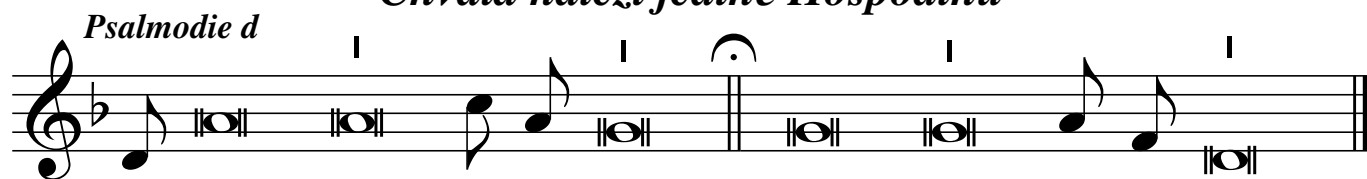
Jeden je Bůh, jehož ctí-me, on stvořil nebe i ze-mi.

Pro službu Bohu živému nás Kristova krev o-či-šťu-je.

Žalm 115 (113 B)

Chvála náleží jedině Hospodinu

Nikoli nám, Hospodine, nikoli nám, † ale **svému jménu** zjednej slávu *
 pro své velké **milosrdenství**, pro svou věrnost.

Proč mají **pohané** říkat : *

"**Kdepak je** ten jejich Bůh?"

Bůh náš je na nebesích, *

učinil **všechno**, co chtěl. -

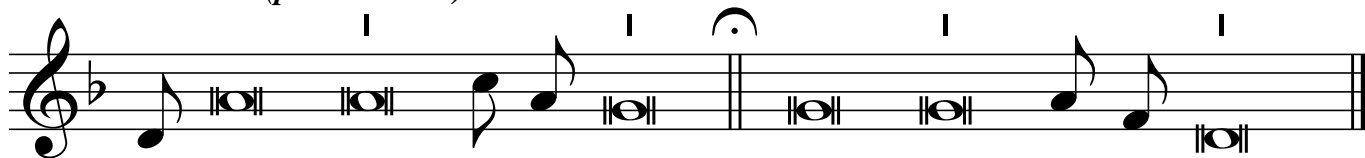
Jejich modly jsou **stříbro** a zlato, *

dílo lidských rukou.

Mají **ústa**, ale nemluví, *

mají **oči**, ale nevidí.

12 *Psalmodie d (pokračování)*

Mají **uši**, ale neslyší, *

mají **nos**, ale nečichají.

Mají ruce, ale nehmatají, † mají **nohy**, ale nechodí, *

hlas **nevydávají** svým hrdlem.

Jim jsou podobní **ti**, kdo je zhotovují, *

každý, kdo v ně doufá. -

Izraelův **dům** doufá v Hospodina, *

je jim **pomocníkem** a štítem.

Áronův **dům** doufá v Hospodina, *

je jim **pomocníkem** a štítem.

Hospodinovi ctitelé **doufají** v Hospodina, *

je jim **pomocníkem** a štítem. -

Hospodin na nás pamatuje *

a nám požehná,

požehná domu Izraelovu, *

požehná domu Áronovu,

požehná **Hospodinovým** ctitelům, *

malým i velkým. -

Hospodin vás rozmnoží, *

vás, i vaše syny.

Požehnáni jste od Hospodina, *

který učinil **nebe** i zemi.

Nebesa jsou nebem pro Hospodina, *

avšak zemi **dal** lidským dětem.

Mrtví **nemohou** chválit Hospodina, *

nikdo z těch, kdo **do** podsvětí sestupují.

My však **velebíme** Hospodina, *

nyní, až na věky.

Sláva **Otci** i Synu *

i **Duchu** Svatému

jako byla na počátku i **nyní** i vždycky *

a na věky věků. Amen.

Opakuje se antifona

DRUHÝ ŽALM pro 3. neděli

13

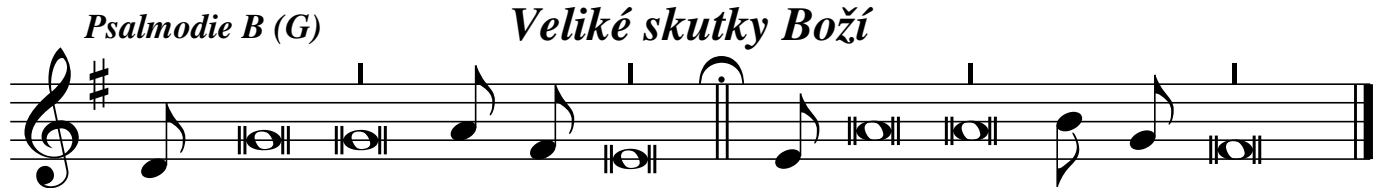
By - li jsme vy - kou - pe - ni dra - hou kr - ví Kri - sta,

ve - li - ko - no - ční - ho Be - rán - ka.

Žalm 111 (110)

Veliké skutky Boží

Oslavím **Hospodina** celým srdcem *
ve sboru **spravedlivých** i ve shromáždění. -
Veliká jsou **Hospodina** díla, *
ať o nich uvažují všichni, **kteří** je milují.
Velebnost a **vznešenost** je jeho dílo *
a jeho spravedlnost **zůstává** navěky.
Památku **ustanovil** na své divy, *
Hospodin je **milosrdný** a dobrotivý.
Dal pokrm těm, **kdo** se ho bojí, *
neustále bude **pamatovat** na svou smlouvu. -
Své činy **ukázal** svému lidu, *
když jim dal **majetek** pohanů.
Skutky jeho rukou jsou **věrné** a spravedlivé, *
spolehlivé jsou **všechny** jeho příkazy,
pevné **navěky**, navždy, *
provedené v **pravdě** a právu. -
Vykoupení seslal svému lidu, † sjednal **navěky** svou smlouvu; *
svaté a **velebné** je jeho jméno.
Počátek moudrosti je bát se Hospodina: †
moudře jednají **všichni**, kdo tak činí; *
jeho chvála **zůstává** navždy.
Sláva **Otc**i i Synu *
i **Duchu** Svatému,
jako byla na počátku i **nyní** i vždycky *
a **na věky** věků. Amen.

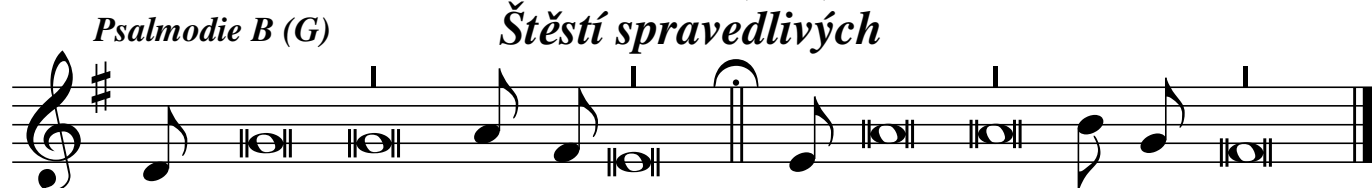
Opakuje se antifona

DRUHÝ ŽALM**pro 4. neděli**

Bla-ze mu-ži, kte-rý se sli-to-vá-vákvů-li Ho-spo-di-nu:

na - vě - ky ne - za - ko - lí - sá.

Žalm 112 (111)***Štěstí spravedlivých***

Blaze muži, **kte-rý se bojí** Hospodina, *
 kte-rý má velkou **zálibu** v jeho přikázáních.
 Mocné bude **na zemi** jeho potomstvo, *
 pokolení řádných **lidí** bude požehnáno.
 Hojnost a bohatství **budou** v jeho domě *
 a jeho štědrost **potrvá** navždy. -
 Zářív v temnotách jako **světlo** řádným lidem, *
 je milosrdný, **dobrotivý** a spravedlivý. -
 Nemusí se **obávat** zlé zprávy, *
 jeho srdce je pevné, **důvěřuje** v Hospodina.
 Jeho srdce je **zmužilé**, nebojí se, *
 dokud neužrív své **protivníky** ve zmatku.
 Rozděluje, dává chudým, † jeho štědrost **potrvá** navždy, *
 jeho moc **poroste** v slávě. -
 Uzrív to hříšník a rozzlobí se, † bude skřípat **zuby** a zchradne; *
zajde touha bezbožníků.
 Sláva **Otcí** i Synu *
 i **Duchu** Svatému,
 jako byla na počátku i **ny-ní** i vždycky *
 a na **věky** věků. Amen.

Opakuje se antifona

KANTIKUM
pro 1. až 5. neděli

319 *1. neděle*

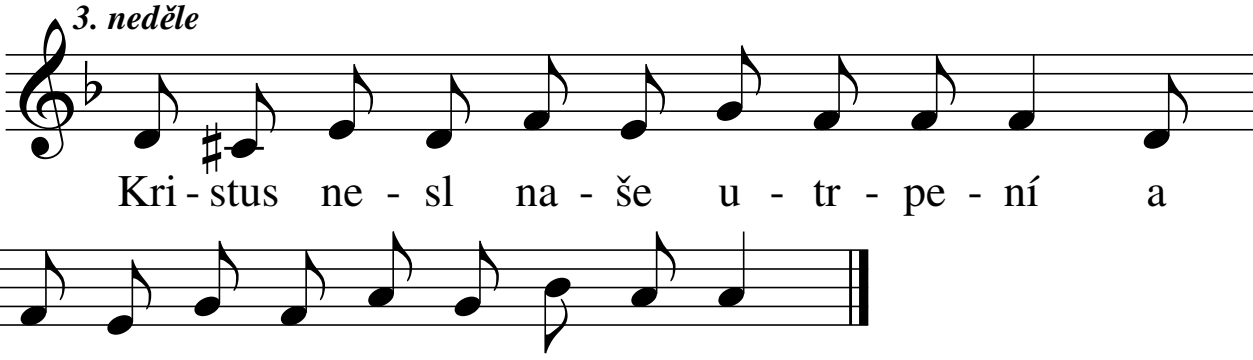
Pů-jde-me vzhů - ru do Je - ru - za - lé - ma, a tam se
spl - ní vše, to, co je psá - no o Sy - nu člo - vě - ka.

320 *2. neděle*

Bůh ne - u - še - třil vla - stní - ho Sy - na,
a - le vy - dal ho za nás za vše - cky.

321 *3. neděle*

Kri - stus ne - sl na - še u - tr - pe - ní a
vzal na se - be na - še bo - le - sti.

322 *4. neděle*

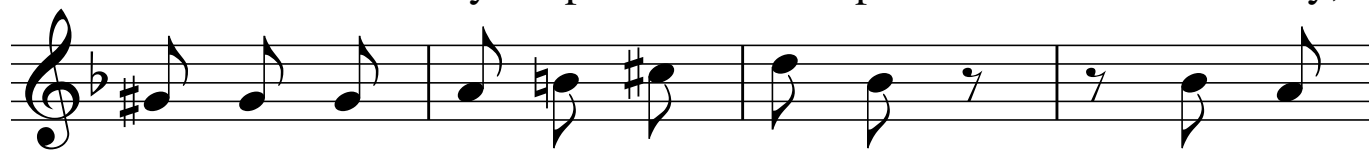

Bůh na - pl - nil před - po - vě - di pro - ro - ků, že
Kri - stus mu - sí tr - pět.

323

Kri-stus byl pro - bo - den pro na - še hří - chy,

roz - dr - cen pro na - še vi - ny; je - ho

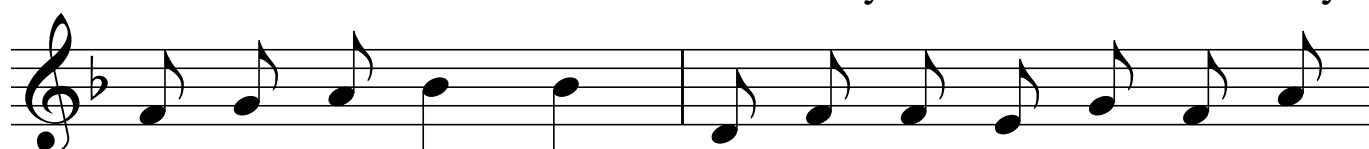
rá - ny nás u - zdra - vi - ly.

324

Květná neděle

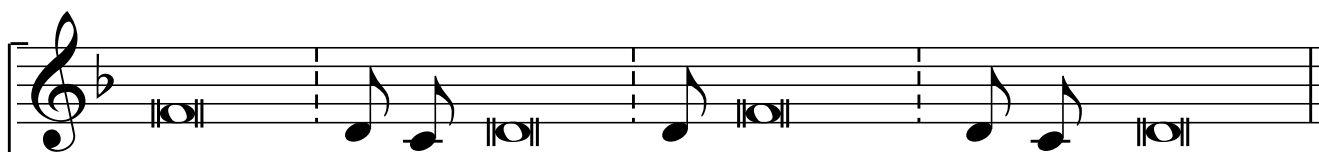
Kri-stus sám na svém tě - le vy - ne - sl na - še hří - chy

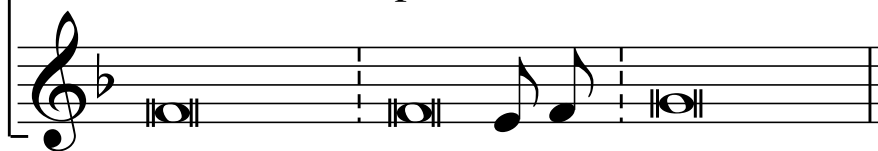
na dře - vo kří - že, a - by - chom by - li mr - tví

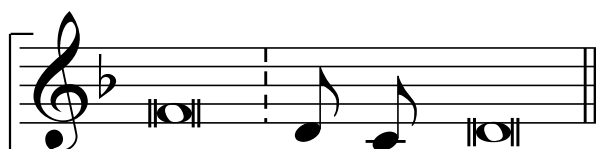
hří - chům a ži - li spra - ve - dli - vě.

*Kantikum (pro všechny neděle stejné)**Psalmodie F-kant*

Kristus tr - pěl za nás a zanechal nám tak příklad, *

abychom šli v jeho šlépějích.

On ne - zhře - šil *

a nikdo od něj nesly - šel nic neupřímného.

Když mu spí - la - li, *

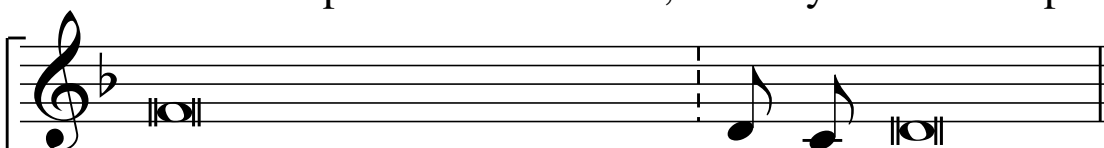
on jim to spí - lá - ním neoplácel,

když trpěl, ne - hro - zil, *

ale ponechal vše tomu, který sou - dí spravedlivě.

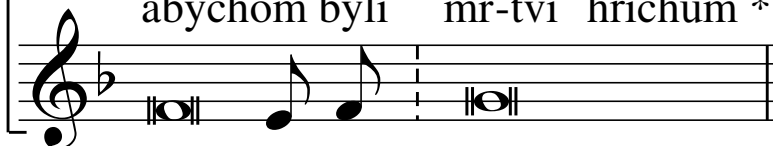
On sám na svém těle vynesl na - še hříchy *

na dře - vo kříže,

abychom byli mr - tví hříchům *

a ži - li spravedlivě.

Jeho ra - na - mi

jsme uzdraveni.

Opakuje se antifona (str. 15-16)

ZPĚV PO ČTENÍ pro 1. až 5. neděli

325 *1. Kněz, 2. Lid*

Pa - ne, skloň se k nám a smi - luj se nad ná - mi,
zhře - ši - li jsme pro - ti to - bě.

Kněz
Kri - ste, vy - slyš na - še vo - lá - ní a

Lid
od - pusť nám, zhře - ši - li jsme pro - ti to - bě.

Kněz
Slá - va O - tci i Sy - nu i Du - chu sva -

Lid
té - mu. Pa - ne, skloň se k nám...

ZPĚV PO ČTENÍ

19

Květná neděle

326 *1. Kněz, 2. Lid*

Kla - ní - me se ti, Pa - ne Je - ží - ši Kri - ste,

svou smr - tí na kří - ži jsi vy - kou - pil svět.

Kněz

Tvůj kříž je zna - me - ním spá - sy,

Lid

svou smr - tí na kří - ži jsi vy - kou - pil svět.

Kněz

Slá - va O - tci i Sy - nu i Du - chu sva - té - mu,

Lid

i Du - chu Sva - té - mu. Kla - ní - me se ti...

ANTIFONY KE KANTIKU P. MARIE

(Magnificat)

327 *1. neděle postní A*

Je - žíš ře - kl: Odejdi, sata - ne, ne - boť je psá - no:

Pánu, svému Bohu, se budeš klanět, a jen je - mu sloužit.

1. neděle postní B

328
 Bdi nad ná - mi, Spasiteli, at' nás nepřemů - že

 Isti - vý po - kušitel; vždyť ty jsi náš pomocník v každé době.

1. neděle postní C

329
 Když ďábel dokon - čil vše - chna po - kušení,

 opustil Ježíše až do určené - ho času.

2. neděle postní A

330
 Ni - ko - mu o tom vi - dění ne - říkejte,

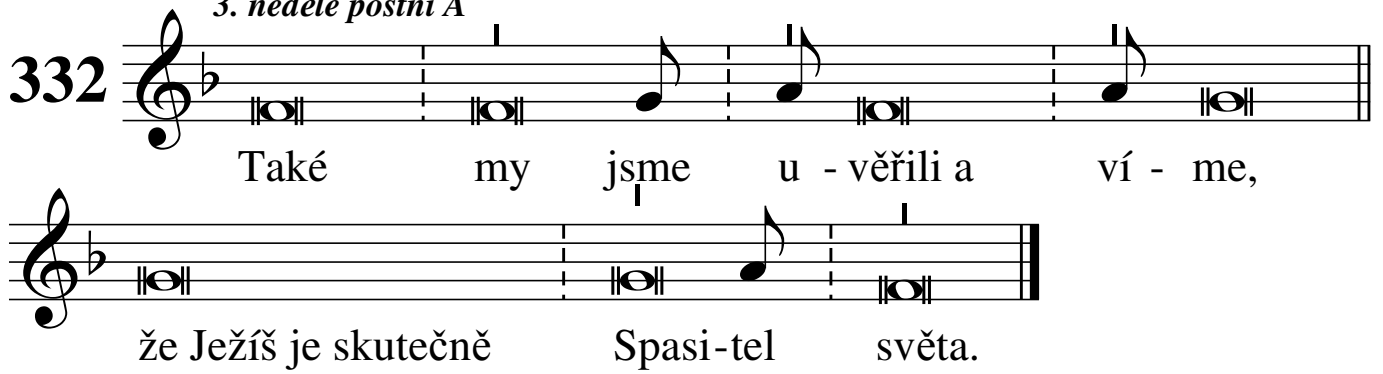
 dokud nebude Syn člověka vzkří - šen z mrtvých.

2. neděle postní B a C

331
 Z o - blaku se o - zval hlas: To je můj milovaný Syn,

 to - ho poslouchejte!

3. neděle postní A

332

Také my jsme u - věřili a ví - me,
že Ježíš je skutečně Spasi - tel světa.

3. neděle postní B

333

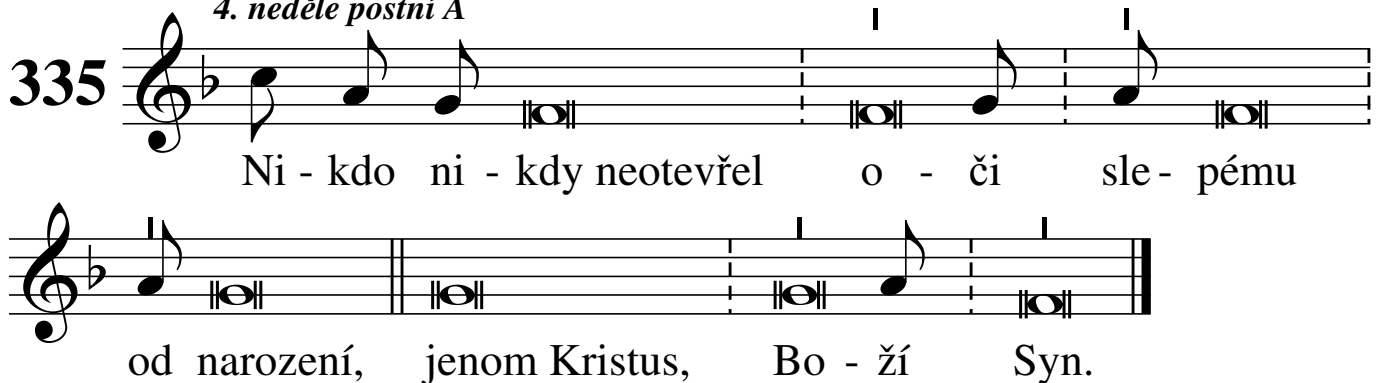
Mnoho jich uvěři - lo v Je - žíšovo jmé - no,
když viděli znamení, kte - rá konal.

3. neděle postní C

334

Vi - nař ře - kl ma - ji - te - li vi - nice:
Nech tu ten fíko vník je - ště ten - to rok; oko - pám
ho a po - hnojím, snad příště ovo - ce ponese.

4. neděle postní A

335

Ni - kdo ni - kdy neotevřel o - či sle - pému
od narození, jenom Kristus, Bo - ží Syn.

336 *4. neděle postní B*

Kdo jedná po - dle pra - vdy, jde ke světlu,
 aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykoná - ny v Bohu.

337 *4. neděle postní C*

Dí - tě, ty jsi pořád se mnou a všechno, co je mo - je
 je i tvo - je. Ale máme proč se ve - selit a
 ra - dovat, protože tento tvůj bratr byl mrtev a za - se
 ži - je, byl ztracen a je za - se nalezen.

338 *5. neděle postní A*

Pane, věřím, že ty jsi Me - siáš,
 Syn Boží, který má při - jít na svět.

5. neděle postní B

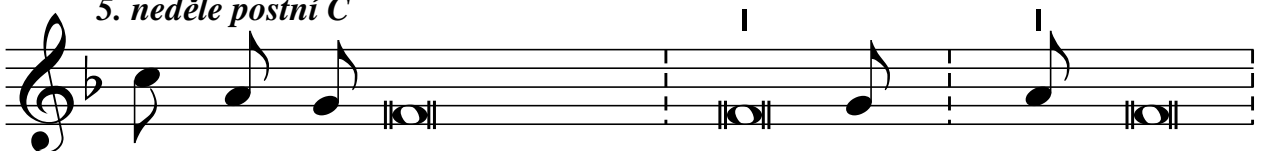
339

Až bu - du ze země vy - výšen, potáhnu všechny

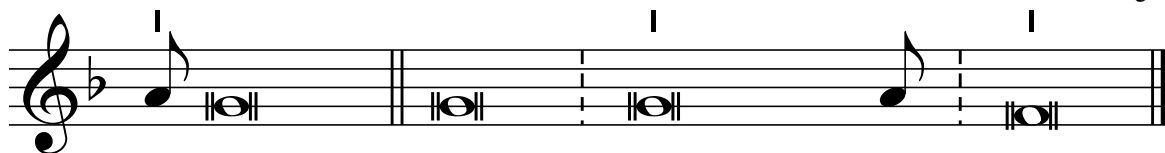

li - di k sobě.

5. neděle postní C

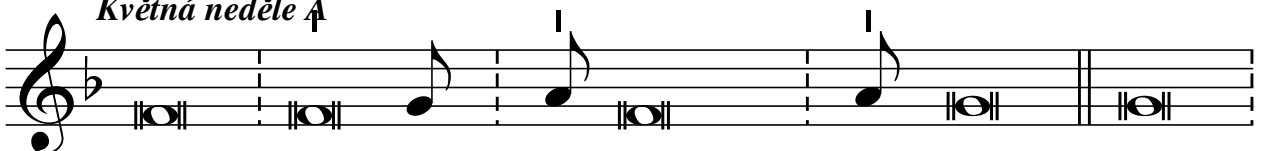
340

Ni - kdo tě neodsoudil? * A - ni já tě

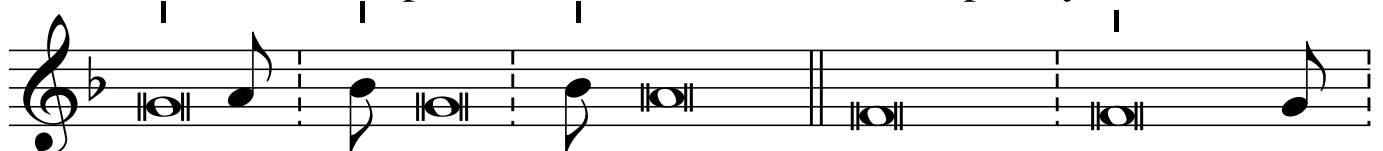

ne - odsuzuji. Jdi, * a od nynějška už nehřeš!

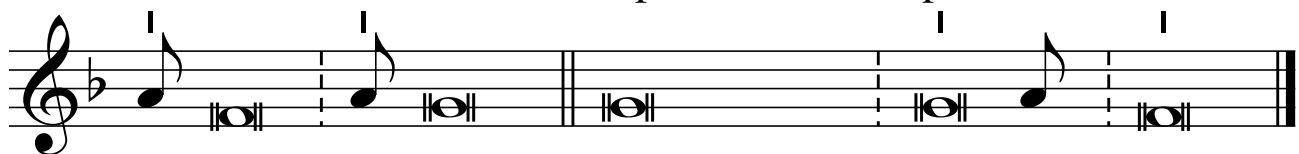
Květná neděle A

341

Je psá - no: »Bu - dou být pa - stýře a

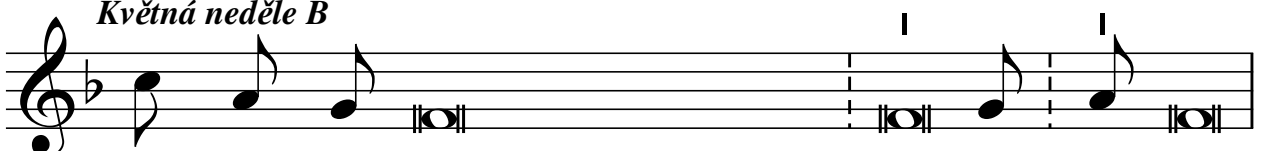

ov - ce stá - da se roz - prchnou.« Ale po svém vzkříšení vás

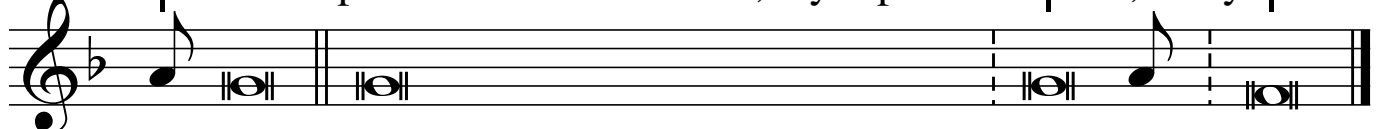

pře - dejdu do Galileje, tam mě uvidíte, pra - ví Pán.

Květná neděle B

342

Bud' po - zdra - ven náš Králi, Vykupiteli svě - ta, Sy - nu

Da - vidův! O tobě předpovídali proroci, že nám přineseš spásu.

343 *Květná neděle C*

Je o mně psáno: »Byl počí - tán me - zi
zlo - čince.« Musí se to splnit, * už se to naplňuje.

KANTIKUM P. MARIE

Psalmodie M (Magnificat)

první verš:

ostatní verše:

a můj duch jásá *
v **Bohu** mém spasiteli,
Neboť shlédł na svou **nepatrnou** služebnici.*
od této chvíle mne budou **blahoslavit** všechna pokolení,
že mi učinil veliké věci ten, **který** je mocný.*
Jeho **jméno** je svaté.
A jeho milosrdenství trvá **od pokolení** do pokolení *
k těm, **kdo se** ho bojí.
Mocně **zasáhl** svým ramenem,*
rozptýlil ty, kdo v srdci **smýšlejí** pyšně.
Mocně **seřadil** z trůnu *
a **poníž**ené povýšil,
hladové nasytil **dobrými** věcmi *
a bohaté **propustil** s prázdnou.
Ujal se svého **služebníka** Izraele,*
pamatoval na své milosrdenství,
jak slíbil našim předkům,*
Abrahámovi a jeho **potomkům** navěky.
Sláva **Otc**i i Synu *
i **D**uchu svatému,
jako byla na počátku, i **nyní** i vždycky *
a na **věky věků**. Amen.

Opakuje se antifona